

LAKIVALIOKUNNAN LAUSUNTO 1/2012 vp

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista)

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö)

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunnan puhemies on 9 päivänä joulukuuta 2011 lähettänyt suureen valiokuntaan käsiteltäviksi valtioneuvoston kirjelmät eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista) (U 58/2011 vp) sekä eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) (U 59/2011 vp) ja samalla määrännyt, että lakivaliokunnan on annettava asioista lausuntonsa suurelle valiokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Matti Marttunen, oikeusministeriö
- lainsäädäntöneuvos Janne Häyrynen, valtiovarainministeriö
- neuvotteleva virkamies Hannele Taavila, sisäasiainministeriö
- kihlakunnansyyttäjä Malla Sunell, Valtakunnansyyttäjänvirasto
- rikoskomisario Veli Matti Räsänen, keskusrikospoliisi
- johtava lakimies Olli Laurila, Finanssi-valvonta
- johtaja Markku Savikko, Finanssialan Keskusliitto.

Lisäksi kirjallisen lausunnon on antanut

— Helsingin käräjäoikeus.

VALTIONEUVESTON KIRJELMÄT

Ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ja asetukseksi

Euroopan komissio on 20.10.2011 antanut ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sisäpiirikauppoja ja markkinoiden manipulaatiota koskevista rikosoikeudellisista seuraamuksista KOM(2011) 654 lopullinen. Direktiiviehdotuksen tarkoitus on säännellä rikosoikeudellisista seuraamuksista, jotka koskisivat vakavimpia markkinoiden väärinkäyttöä koskevia tekoja.

Samana päivänä komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) KOM(2011) 651 lopullinen. Asetusehdotuksen tavoitteena on vahvistaa jo voimassaolevan markkinoiden väärinkäyttödirektiivin 2003/6/EY täytäntöönpanoa. Asetusehdotus toimii kantasääntelynä direktiiviehdotukselle.

Ehdotusten tarkempi sisältö ilmenee valtioneuvoston kirjelmistä.

Valtioneuvoston kanta

Direktiiviehdotus U 58/2011 vp

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti Euroopan unionin yhteiseen toimintaan markkinoiden vakavimpien väärinkäytösten torjunnassa. Suomen rikoslaki kattaa jo melko laajasti direktiiviehdotuksessa edellytetyt toimet. Näin ollen rikoslainsäädännön muutostarpeet olisivat suhteellisen vähäiset.

Samaan aikaan direktiiviehdotuksen kanssa on annettu asetusehdotus, joka sisältää ehdotukset varsin huomattavista hallinnollisista seuraamuksista sellaisista teoista, jotka voivat tulla mahdollisesti samanaikaisesti sovellettavaksi direktiiviehdotuksen mukaisten rikosoikeudellisten seuraamusten ohella. Valtioneuvosto pitää hallinnollisten seuraamusten tehokkaampaa käyttämistä erityisesti talousrikollisuuden torjunnassa perusteltuna. Neuvotteluissa olisi kuitenkin pyrittävä varmistamaan, että ehdotukset eivät johda päällekkäisiin seuraamuksiin ne bis

in idem -periaatteen vastaisesti, joka kieltää valtionsisäisen kahteen kertaan syyttämisen tai rangaistamisen ja jonka soveltamiskäytännössä hallinnolliset sanktiot monessa tilanteessa rinnastetaan rangaistuksiin. Kyseinen periaate käy ilmi muun muassa Euroopan neuvoston ihmisoikeussopimuksen 7. lisäpöytäkirjan 4 artiklasta.

Direktiiviehdotuksen oikeusperustana on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 2 kohta. Kyseisen määräyksen mukaan rikosten ja seuraamusten vähimmäissäännöistä voidaan säätää direktiivein, mikäli jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen rikosoikeuden alalla osoittautuu välttämättömäksi jonkin unionin politiikan tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi alalla, jolla on toteutettu yhdenmukaistamistoimenpiteitä. Kyseessä on ensimmäinen kerta, kun tätä oikeusperustaa käytetään rikoslainsäädännön lähentämistöimien osalta. Aiemmin rikosoikeudellisten instrumenttien oikeusperustana on lähtökohtaisesti ollut 83 artiklan 1 kohta, jossa luetellaan ne niin sanotut eurorikokset, joihin harmonisointitoimet lähtökohtaisesti voivat kohdistua. Valtioneuvosto toteaa, että silloin kun käytetään oikeusperustana 83 artiklan 2 kohtaa, on huolellisesti perusteltava ja arvioitava, että määräyksessä oleva välttämättömyyskriteeri täyttyy. Valtioneuvosto pitääkin tärkeänä, että direktiivin oikeusperustan soveltuvuus varmistetaan.

Asetusehdotus U 59/2011 vp

Valtioneuvosto tukee komission asetusehdotuksen keskeisiä säädösehdotuksia, kuten säännösten soveltamisalan laajentamista ja täsmentämistä. Valtioneuvosto tukee myös lähtökohtaisesti hallinnollisten seuraamuksien ja valvontavaltuuksien yhdenmukaistamista.

Sisäpiirintiedon määritelmää voidaan kuitenkin pitää liian tulkinnanvaraisena erityisesti liikkeenlaskijan julkistamisvelvollisuuden osalta. Valtioneuvoston mukaan määritelmää on täsmennettävä komission nykyisen määritelmädirektiivin 2.2 artiklan mukaisesti niin, että julkistamisvelvollisuus koskisi vain jo toteutu-

nutta tai tapahtunutta seikkaa taikka tietoa. Julkistamisvelvollisuuden ulkopuolelle jäisivät näin toteutumiseltaan vielä epävarmat seikat sekä valmisteilla olevat asiat.

Ehdotuksen mukaan hallinnollinen taloudellinen enimmäisseuraamus olisi luonnollisten henkilöiden osalta 5 miljoonaa euroa ja oikeushenkilöiden osalta 10 prosenttia yhtiön edellisen vuoden kokonaisliikevaihdosta. Valtioneuvosto kiinnittää huomiota siihen, että finanssimarkkinoilla sekä seuraamusten riittävällä ankaruudella että kiinnijäämisriskillä voidaan arvioida olevan keskeinen merkitys väärinkäytösten ennaltaehkäisyssä. Koska tiettyjen väärinkäytösten osalta kiinnijäämisriskin voidaan arvioida olevan verraten alhainen, edellyttää yleisestävän vaikutuksen saavuttaminen riittäviä seuraamuksia. Ottaen huomioon ehdotettujen seuraamusten huomattava poikkeavuus Suomessa voimassa olevista hallinnollisista seuraamuksista valtioneuvosto suhtautuu kuitenkin ehdotettujen hallinnollisten seuraamusten enimmäismääriin varauksellisesti. Hallinnollisten seuraamusten tulisi olla suhteellisuusperiaatteen mukaisia ja oikeasuhteisia. Valtioneuvosto katsoo myös, että hallinnollisten seuraamusten

kansalliselle säätämiselle ja soveltamiselle tulee jäädä riittävästi harkinnanvaraa. Ankarimmat hallinnolliset seuraamukset kuuluisivat oikeus- turvaväyistä tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Neuvotteluissa olisi myös pyrittävä varmistamaan, että rikosoikeudelliset ja hallinnolliset seuraamukset eivät voi johtaa päällekkäisiin seuraamuksiin *ne bis in idem* -periaatteen vastaisesti. Periaate kieltää valtionsisäisen kahteen kertaan syyttämisen tai rankaisemisen, ja sen soveltamiskäytännössä hallinnolliset seuraamukset monessa tilanteessa rinnastetaan rikosoikeudellisiin rangaistuksiin.

Kiinnijäämisriskin lisääminen edellyttää, että valvontaviranomaisella on käytössään riittävän tehokkaat valvonta- ja tutkintavaltuudet. Televalvontatietojen käyttö ja kotietsintävaltuudet ovat Suomessa perinteisesti kuuluneet esitutkintaviranomaisille. Ehdotuksen tulisi riittävässä määrin jättää jäsenvaltioiden harkittavaksi ne tavat, joilla tavoiteltuun lopputulokseen (markkinoiden väärinkäytösten tehokas paljastaminen, tutkinta ja torjunta) voidaan tarkoituksenmukaisella ja perusoikeudet huomioon ottavalla tavalla tehokkaimmin päästä.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Valtioneuvosto on antanut eduskunnalle kaksi kirjelmää, joista toinen koskee direktiiviehdotusta sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (U 58/2011 vp) ja toinen asetusehdotusta markkinoiden väärinkäytöstä (U 59/2011 vp). Valtioneuvoston kirjelmistä ilmenee, että asetusehdotus toimii kantasäätelynä direktiiviehdotukselle. Koska ehdotukset liittyvät kiinteästi samaan asiakokonaisuuteen, lakivaliokunta on käsitellyt valtioneuvoston kirjelmää yhdessä ja lausuu niistä seuraavaa.

Ehdotusten tavoitteena on tehostaa markkinoiden väärinkäytösten torjuntaa ja lisätä kiin-

nijäämisriskiä yhtenäistämällä vähimmäissäännöksiin jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä. Asetusehdotus sisältää säännökset muun muassa sisäpiiritiedon ja markkinoiden manipuloinnin määritelmistä, hallinnollisista seuraamuksista ja valvontaviranomaisen tutkintavaltuuksista. Vähimmäissäännöksiä rikosoikeudellisista seuraamuksista ehdotetaan sen sijaan annettaviksi erillisellä direktiivillä, koska rikosoikeudellisista rangaistuksista ei voida unionissa säätää asetuksella. Kyseessä on tällä toimialalla ensimmäinen kerta, kun unionin lainsäädännössä annetaan velvoitteita nimenomaan rikosoikeudellisista seuraamuksista.

Lakivaliokunta suhtautuu ehdotuksiin ja niiden tavoitteisiin lähtökohtaisesti myönteisesti. Unionin lainsäädäntöön nykyisin sisältyvät

sanktiovelvoitteet eivät ole osoittautuneet riittäviksi sisäpiirikauppojen ja markkinoiden manipuloinnin tehokkaaksi torjumiseksi. Kyseisten väärinkäytösten tehokas torjunta on tärkeää rahoitusmarkkinoiden luotettavuuden ja sijoittajien suojan parantamiseksi.

Määritelmät

Asetusehdotukseen sisältyy sisäpiiritietoa, sisäpiirikauppoja ja markkinoiden manipulaatiota koskevat määritelmät, jotka ovat keskeisiä sekä asetusehdotuksen hallinnollisten seuraamusten että direktiiviehdotuksen rikosoikeudellisten seuraamusten soveltamisessa. Koska määritelmät rajaavat moitittavan toiminnan alaa ja kyse on suoraan sovellettavasta asetuksesta, määritelmien selkeydellä ja tarkkuudella on olennainen merkitys.

Lakivaliokunta katsoo, että valtioneuvoston kannassa on perustellusti kiinnitetty huomiota sisäpiiritiedon määritelmän epätarkkuuteen ja tulkinnanvaraisuuteen ja näin ollen sen täsmen-tämistarpeisiin.

Rahoitusmarkkinoilla ovat merkittävästi yleistyneet erilaiset automatisoidut kaupankäyntimuodot, kuten algoritmikaupat ja HFT-kaupat (high frequency trading). Saadun selvityksen mukaan tietokoneistettuja kaupankäyntimuotoja käyttävät niin arvopaperivälittäjät kuin ammatti- tai instituutiosijoittajat. Vaikka kyseiset kaupankäyntimuodot ovat laillisia, niihin voi liittyä markkinoita vääristäviä piirteitä. Tämän vuoksi jo voimassa olevassa unionin sääntelyssä markkinoiden manipulaatiota koskeva määritelmä on laaja ja kattaa näin ollen myös automatisoidut kaupankäyntimuodot. Nyt käsiteltävänä olevassa asetusehdotuksessa määritelmää on tältä osin tarkennettu mainitsemalla esimerkkejä kielletyistä menettelytavoista, joissa toimeksiantoja lähetetään kauppapaikkaan ilman tarkoitustakaan toteuttaa niitä. Tavoitteena on sen sijaan häiritä tai viivästyttää kauppapaikan kaupankäyntijärjestelmän toimintaa, vaikeuttaa aitojen toimeksiantojen tunnistamista kaupankäyntijärjestelmässä tai luoda harhaanjohtava kuva rahoitusvälineen aidosta tarjonnasta tai kysynnästä.

Lakivaliokunta pitää tärkeänä, että automatisoidut kaupankäyntimuodot ja mahdollisuus käyttää niitä markkinoita vääristävästi on asetusehdotuksessa otettu nimenomaisesti huomioon markkinoiden manipulaation määritelmää tarkentamalla. Saadun selvityksen mukaan unionissa on tarkoitus saada aikaan myös muuta sääntelyä (direktiiviehdotus rahoitusvälineiden markkinoista), jolla pyritään jo ennalta estämään kyseisten kaupankäyntimuotojen haitallisia piirteitä asettamalla velvollisuuksia muun muassa sijoituspalveluyrityksille ja kaupankäyntipaikoille. Sääntelytoimien tiukentaminen on kannatettavaa. On myös tärkeää, että säännösten toimivuutta ja riittävyyttä automatisoitujen kaupankäyntimuotojen haitallisten piirteiden torjunnassa jatkossa seurataan.

Hallinnolliset seuraamukset

Hallinnollisten seuraamusten tehostamista unionin tasolla voidaan sinällään pitää tarpeellisena ottaen huomioon, että nykyiset toimet ovat osoittautuneet riittämättömiksi. Tärkeää on, että hallinnolliset seuraamukset ovat ennaltaehkäiseviä, sillä vain osa markkinoilla tapahtuvista väärinkäytöksistä on rikosoikeudellisesti rangaitavaa. Hallinnollisissa seuraamuksissa tulisi ottaa huomioon myös se, että markkinoilla tehtävillä väärinkäytöksillä saavutettavat hyödyt voivat olla erittäin suuria.

Lakivaliokunta suhtautuu kuitenkin valtioneuvoston tavoin varauksellisesti asetusehdotukseen sisältyviin hallinnollisten taloudellisten seuraamusten enimmäismääriin, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden osalta 5 miljoonaa euroa ja oikeushenkilöiden osalta 10 prosenttia yhtiön edellisen vuoden kokonaisliikevaihdosta. Kyseiset enimmäismäärät ovat erittäin korkeat ja poikkeavat merkittävästi Suomen nykytilasta. Valiokunta katsoo, että hallinnollisissa seuraamuksissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaatteen vaatimukset yhtä lailla kuin rikosoikeudellisia seuraamuksia säädettäessä.

Asetusehdotuksen mukaan hallinnolliset seuraamukset ovat sovellettavissa muun muassa silloin, kun henkilö ei anna toimivaltaisen viran-

omaisen pyytämiä tietoja tai vastaa toimivaltaisen viranomaisen esittämään kutsuun tulla kuul-tavaksi. Valiokunta toteaa, että Euroopan ihmis-oikeustuomioistuimen mukaan oikeudenmukai-seen oikeudenkäyntiin kuuluu itsekriminointi-suoja, joka tarkoittaa sitä, ettei rikoksesta epäil-tyä saa pakottaa eikä painostaa omalla toimin-nallaan edistämään syyllisyytensä selvittämistä. Itsekriminointisuojalla on merkitystä myös hal-linnollisia seuraamuksia käytettäessä. Tämä on Suomen lainsäädännössä otettu huomioon, sillä finanssivalvonnasta annetussa laissa (878/2008) säädetään muun muassa, että luonnolliselle hen-kilölle ei saa asettaa uhkasakkoa tietojenanto-velvollisuuden tehosteeksi silloin, kun henkilöä on aihetta epäillä rikoksesta ja tiedot liittyvät ri-kosepäilyn kohteena olevaan asiaan.

Rikosoikeudelliset seuraamukset

Direktiiviehdotus ei sisällä vähimmäissäännök-siä sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipu-loinnista määrättävien rangaistusten tasosta, vaan rangaistukset jäävät kansallisen harkinnan piiriin. Rangaistusten on kuitenkin oltava tehok-kaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Valiokunta pitää lähestymistapaa kannatettavana, sillä sen avulla voidaan parhaiten varmistaa kansallisten rikoslainsäädäntöjen sisäinen johdonmukai-suus. Valiokunta on pitänyt tätä näkökohtaa tär-keänä myös muissa unionin rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevissa aiemmissa säädöseh-dotuksissa (ks. mm. LaVL 13/2009 vp, LaVL 10/2010 vp ja LaVL 18/2010 vp).

On myös huomionarvoista, että Suomen lain-säädäntö vastaa jo nykyisin varsin hyvin direk-tiiviehdotuksen velvoitteita. Muutostarpeet liit-tyvät lähinnä sisäpiiritiedon laittoman ilmai-semisen sekä markkinoiden vääristämisen yri-tyksen kriminalisoimiseen. Toisaalta kriminali-sointien soveltamisala laajenisi sitä kautta, että asetusehdotus koskee useampia markkinapaik-koja ja rahoitusvälineitä kuin voimassaolevat säännöksemme. Tällainen laajentaminen on si-joittajien suojan parantamiseksi kannatettavaa.

Rikosoikeudellisten ja hallinnollisten seuraamusten suhde

Koska ehdotukset liittyvät kiinteästi toisiinsa, neuvotteluissa on kiinnitettävä erityistä huo-miota ehdotusten keskinäiseen suhteeseen. Täl-tä osin merkityksellinen on erityisesti direktiivi-ehdotuksessa säänneltyjen rikosoikeudellisten seuraamusten suhde asetusehdotuksessa sään-neltyihin hallinnollisiin seuraamuksiin. Merkil-le pantavaa on, että direktiiviehdotus ja asetusehdotus eivät nykyisessä muodossaan selkeästi vaikuta estävän sitä, etteikö samasta teosta voi-taisi määrätä sekä rikosoikeudellista että hallin-nollista seuraamusta. Tämä on vastoin päällekkäiset rangaistukset kieltävää nk. ne bis in idem -periaatetta, joka sisältyy Euroopan neuvoston ihmisoikeussopimukseen ja velvoittaa unionia myös Euroopan peruskirjan kautta. Tähän on-gelmaan on valtioneuvoston kannassa kiinnitet-ty perustellusti ja asianmukaisesti huomiota. Lisäksi valiokunta korostaa valvonta-, esitutkin-ta- ja oikeusviranomaisten keskinäisen tiiviin ja varhaisen yhteistyön merkitystä päällekkäisten toimien ja seuraamusten ehkäisemiseksi.

Direktiiviehdotuksen mukaan rikosoikeudel-liset seuraamukset koskevat vakavimpia tal-hallisia tekoja. Tämä on valiokunnan mielestä kan-natettava lähtökohta ja on linjassa Suomessakin vallitsevan näkemyksen kanssa siitä, että rikos-oikeudelliset seuraamukset ovat viimesijaisia hallinnollisiin seuraamuksiin nähden. Tähän nähden hallinnollisten seuraamusten tulisi olla lähtökohtaisesti rikosoikeudellisia seuraamuk-sia lievempiä. Kuten edellä on todettu, asetuseh-dotukseen sisältyvät hallinnollisten seuraamus-ten enimmäismäärät ovat kuitenkin erittäin kor-keita. On tärkeää, että neuvotteluissa kiinni-tetään tähän huomiota.

Valvontaviranomaisen tutkintavaltuudet

Markkinoiden väärinkäytön torjunnan tehosta-miseksi asetusehdotuksessa ehdotetaan myös nykyistä tehokkaampia tutkintavaltuuksia, jotka valvontaviranomaisella tulisi kansallisen lain-säädännön mukaan vähintään olla. Tehokkaita tutkintavaltuuksia voidaan sinällään pitää kan-

natettavina, sillä niillä on keskeinen merkitys kiinnijäämisriskin kannalta.

Tässä yhteydessä lakivaliokunta kiinnittää huomiota ehdotuksiin, joiden mukaan valvontaviranomaisella tulisi olla saatuaan ennakolta luvan kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisilta valtuus suorittaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti kotietsintä, joka kohdistuisi asiakirjojen takavarikoimiseen, sekä valtuus pyytää televiestintäoperaattorin tai sijoituspalveluyrityksen hallussa olevia puhelu- ja tietoliikennetietoja. Valiokunta toteaa, että Suomessa valtuus suorittaa kotietsintä on sekä voimassa olevan pakkokeinolain (450/1987) että uuden 1.1.2014 voimaan tulevan pakkokeinolain (806/2011) mukaan esitutkintaviranomaisella. Kilpailuvirastolla on tosin kilpailulain (948/2011) mukaan oikeus tehdä tarkastuksia muissa tiloissa kuin elinkeinonharjoittajan liiketiloissa edellyttäen, että markkinaoikeus on antanut tähän etukäteen luvan. Myös valtuutta saada televalvontatietoja käyttää edellä mainittujen pakkokeinolakien mukaan esitutkintaviranomainen, mutta lisäksi edellytetään tuomioistuimen lupaa.

Edellä esitetty huomioon ottaen lakivaliokunta pitää välttämättömänä, että asetusehdotuksessa jätetään riittävästi liikkumavaraa ja

joustavuutta kansalliselle harkinnalle sen suhteen, miten pakkokeinovaltuuksien käyttö viime kädessä järjestetään. Näin voidaan parhaiten varmistaa paitsi unionin sääntelyn tehokas toimeenpano myös kansallisten oikeusjärjestelmien sisäinen johdonmukaisuus. Asetusehdotus mahdollistaa yhtenä vaihtoehtona sen, että valvontaviranomainen voi saattaa asian toimivaltaisen oikeusviranomaisen käsiteltäväksi. Suomen kannalta on tärkeää varmistaa, että myös esitutkintaviranomaisen käsiteltäväksi saattaminen on mahdollista.

Tutkintavaltuuksien sääntely on hyvin perusoikeusherkkää. Valiokunta kiinnittääkin huomiota siihen, ettei valvontaviranomaisen oikeudelle saada televalvontatietoja ole asetusehdotuksessa asetettu edellytykseksi etukäteen saatavaa lupaa oikeusviranomaiselta. Kuten edellä on todettu, Suomessa kyseinen valtuus edellyttää esitutkintaviranomaisenkin käyttämänä tuomioistuimen lupaa.

Lausunto

Lausuntonaan lakivaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asioissa valtioneuvoston kantaan edellä esitetyin täydennyksin.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2012

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Anne Holmlund /kok
vpj. Lars Erik Gästgivers /r
jäs. James Hirvisaari /ps
Antti Lindtman /sd
Markku Mäntymaa /kok
Johanna Ojala-Niemelä /sd
Jaana Pelkonen /kok

Kristiina Salonen /sd
Jani Toivola /vihr
Ari Torniainen /kesk
Kaj Turunen /ps
Peter Östman /kd
vjäs. Raimo Piirainen /sd.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Tuokila.